

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 35008-01-16 מדינת ישראל נ' אבו עישה (עציר) ואח'

לפני **כבוד השופטת חנה מרים לומפ****בעניין: מדינת ישראל****על ידי ב"כ עו"ד מוסא עבאס****המאשימה****נגד****1. סאמר אבו עישה****על ידי ב"כ עו"ד מוחמד מחמוד****2. חג'אזי אבו סביח (עציר) - עניינו הסתיים****הנאשמים****גזר דין****רקע**

1. בדיון שנערך לפניי ביום 14.3.16 נאשם 1 הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בשתי עבירות של הסתה לאלימות או לטרור לפי סעיף 2144(א) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") ובעבירה אחת של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק.

2. באותה ישיבה ביקש נאשם 1 לצרף את ת"פ 391-10-15 ואת ת"פ 17095-02-13, הודה בעובדות כתבי האישום אשר ביקש לצרפם, והורשע בשתי עבירות של יציאה שלא כדין לפי סעיף 2א לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), תשי"ד-1954 (להלן: "**חוק למניעת הסתננות**"), בעבירה אחת של הסתה לאלימות או לטרור לפי סעיף 2144(א) לחוק ובעבירה אחת של התקהלות אסורה לפי סעיף 151 לחוק.

3. בהתאם לעובדות האישום הראשון בכתב האישום המתוקן, המעשים המיוחסים לנאשם 1 התבצעו על פני תקופה שנמשכה לכל הפחות החל מסוף חודש ספטמבר 2015. באותה העת, על רקע של מתיחות דתית ולאומית נמשכת, ובין השאר, ביחס למתחם הר הבית בירושלים, החל ברחבי הארץ גל של התפרעויות ופיגועי טרור רצחניים ואלימים נגד אזרחים יהודים חפים מפשע וכנגד אנשי כוחות הביטחון.

4. בכל אותה תקופה החזיק נאשם 1 חשבון ברשת החברתית "facebook" (להלן: "פייסבוק") תחת השם "Samer husasm". כלל פרסומי נאשם 1 בחשבון הפייסבוק שלו, הוזנו ישירות ובעקביות בחשבונותיהם המקבילים של 3,743 חבריו ועוקביו, וכן היו פתוחים ונגישים באינטרנט לעיני כל.
5. על רקע האווירה הציבורית הרגישה והנפיצה כמתואר לעיל, פרסם הנאשם בחשבון הפייסבוק שלו במספר הזדמנויות קריאות לנקיטה במעשי אלימות וטרור כנגד אזרחים וכוחות הביטחון, דברי שבח, אהדה, עידוד תמיכה והזדהות כלפי המעשים כאמור ועושיהם וכן תמיכה והזדהות עם מחבלים ומבצעי פיגועים.
6. פרסומים אלה של נאשם 1 זכו לחשיפה והיוו במה גם לאחרים להביע תמיכתם בתכנים באופן סמלי וגלוי באמצעות סימני חיבוב (like), וכן באופן מילולי גלוי באמצעות "תגובה" (comment) וכן פרסומיו זכו לשיתוף בחשבונותיהם של משתמשים אחרים (share) ובכך נחשפו אנשים נוספים לתכנים שפרסם נאשם 1 בעמוד הפייסבוק שלו. נאשם 1 כמנהל ויוצר של חשבון הפייסבוק האמור, שלט בכלל התכנים שפורסמו בו, בתגובות לפרסומים, והיה ביכולתו לחסום עוקבים ולמחוק תגובות, אך הוא לא עשה כן.
7. כתב האישום המתוקן מפרט שני פרסומים, אותם פרסם נאשם 1 בפייסבוק במועדים שונים במהלך התקופה. הפרסומים קוראים לאלימות ולטרור, תוך דברי שבח ואהדה למעשי טרור ולמחבלים אשר ביצעו רצח של אזרחים ישראליים. פרסומים אלו בוצעו בסמוך למעשי טרור ורצח בתחומי ירושלים שאירעו באותה העת וכן שלא באותה העת. נאשם 1 פרסם דברים בעלי אופי מהלל ומשבח למבצעי הפיגוע ולעצם המעשה.
8. האישום השני בתיק העיקרי מיוחס רק לנאשם 2 ועל כן לא רלוונטי לענייננו.
9. מעובדות האישום השלישי עולה כי ביום 10.11.15 חתם אלוף יואל סטריק, מפקד פיקוד העורף, על צו לפי תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, לפיו נאשם 2 לא ייכנס, לא ישהה ולא ימצא בשטח מתחם העיר ירושלים למשך שישה חודשים מיום 10.11.15 ועד ליום 9.5.16 (להלן: "צו ההרחקה"), וזאת בעקבות מידע מודיעיני הנוגע לפעילות ביטחונית בה לקח נאשם 2 חלק. צו ההרחקה נמסר לנאשם 2 ביום 8.12.15.
- ביום 16.12.15 חתם אלוף יואל סטריק, מפקד פיקוד העורף, על צו לפי תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, לפיו נאשם 2 לא ייכנס, לא ישהה ולא ימצא בשטח מתחם העיר ירושלים עד ליום 15.5.16 (להלן: "צו ההרחקה"), וזאת בעקבות מידע מודיעיני הנוגע לפעילות ביטחונית בה לקח נאשם 1 חלק (טעות סופר במקור- נאשם 2 ח.מ.ל). צו ההרחקה נמסר לנאשם 1 ביום 21.12.15.

על אף האמור, החל מיום 10.12.15 החליט נאשם 2 לשהות במתחם הצלב האדום בשכונת שיח ג'ראח בירושלים, וזאת תוך שהוא מקים במקום אוהל מחאה, כאשר נאשם 1 הצטרף לאוהל המחאה החל מיום 23.12.15. במסגרת זו התראיינו הנאשמים לגופי תקשורת שם הסבירו מדוע החליטו לסרב לצו הרחקה וזאת תוך שהם קוראים לסרב לכל ההחלטות המנהליות הקשורות לשלטון. במעשיהם המתוארים לעיל הפרו הנאשמים הוראה שניתנה כשורה מאת פקיד או אדם הפועל בתפקיד רשמי ומוסמך לאותו עניין.

10. מעובדות האישום הראשון בת"פ 391-10-15 עולה כי נאשם 1 הינו תושב ישראל ורשום במרשם האוכלוסין שלה. עובר ליום 26.7.15 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, החליט נאשם 1 לצאת ללבנון לצורך השתתפותו במחנה צעירים ערבים שארך כעשרה ימים. ביום 26.7.15 בשעה 7:11 יצא נאשם 1 מישראל בטיסה דרך שדה תעופה בן גוריון לירדן. באותו היום, המשיך נאשם 1 בטיסה מירדן ללבנון. במהלך השתתפות נאשם 1 במחנה, ביקר נאשם 1 בפארק מליטה, ומוזיאון השייך לארגון החיזבאללה. במוזיאון קיבל נאשם 1 הסבר על פעולותיו של החיזבאללה במלחמת לבנון בשנת 2006 נגד ישראל, צפה בסרט המתאר את ההיסטוריה של פעולות חיזבאללה נגד ישראל, צפה בסרט המתאר את מלחמת לבנון ב-2006, ראה אמצעי לחימה של חיזבאללה וכן שאריות של טנקים ומסוקים ישראלים, סייר במנהרה המדגימה את המנהרות דרכם תקפו אנשי החיזבאללה את ישראל, וכן סייר במיצגים של חדרי לוחמים של חיזבאללה וחדר המיועד לשבי ישראלים. ביום 14.8.15 בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, טס נאשם 1 מלבנון לירדן, ומירדן לישראל ונכנס לישראל בשעה 8:14 דרך שדה תעופה בן גוריון. במעשיו המתוארים לעיל, יצא נאשם 1 ביוזעין ושלא כדין, מישראל ללבנון.

11. מעובדות האישום השני בת"פ 391-10-15 עולה כי נאשם 1 הינו תושב מדינת ישראל ורשום במרשם האוכלוסין שלה. ביום 19.2.15 בשעה 7:19 יצא נאשם 1 מישראל בטיסה דרך שדה תעופה בן גוריון, לירדן. באותו היום, המשיך נאשם 1 בטיסה מירדן ללבנון וזאת לצורך השתתפותו בכנס לאומי ערבי. ביום 2.3.15 בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, טס נאשם 1 מלבנון לירדן, ומירדן לישראל ונכנס לישראל בשעה 7:42 דרך שדה תעופה בן גוריון. במעשיו המתוארים לעיל, יצא נאשם 1 ביוזעין ושלא כדין, מישראל ללבנון.

12. מעובדות כתב האישום בת"פ 17095-02-13 עולה כי ביום 29.9.12 בסביבות השעה 14:00, באזור שער שכס, התקיימה תהלוכה שמטרתה הזדהות עם האסירים הפלשתיניים (להלן: "תהלוכה"). בתהלוכה נכחו כחמישים אנשים. משתתפי התהלוכה לא קיבלו אישור לקיום ההתקהלות. נאשם 1 נטל חלק פעיל ודומיננטי בתהלוכה ודרבן עוברי אורח להצטרף לתהלוכה. נאשם 1 עמד במרכז ההתקהלות ושלהב את המשתתפים לצעוק עמו את הקריאות הבאות:

- א. "צריך לחטוף חיילים ושוטרים על מנת לשחרר אסירים"- על קריאה זו חזר כשש פעמים.
- ב. "להמשיך לזרוק בקבוקי תבערה על שוטרים"
- ג. עיסויה תמשיך לזרוק בקתבי"ס"- על קריאה זו חזר מספר פעמים.
- הנאשם קרא קריאות אלה בקול רם, והמתקבלים חזרו אחר קריאותיו.
- במעשיו המתוארים לעיל פרסם נאשם 1 קריאה לעשיית מעשה אלימות וכן דברי שבח, אהדה ועידוד למעשי אלימות וטרור, ותמיכה והזדהות עמם. על פי תוכנם של הדברים והנסיבות שבהן פורסמו, יש אפשרות ממשית שיביאו לעשיית מעשה אלימות או טרור, כמו כן השתתף הנאשם בהתקהלות אסורה.
13. הסדר הטיעון בין הצדדים לא כלל הסכמה לעונש וכל צד נותר חופשי בטיעונו.
14. בדיון שנערך לפניי ביום 4.5.16, נאשם 2 הורשע על פי הודאתו, בתיק העיקרי בלבד, בכתב אישום זה, בחמש עבירות של הסתה לאלימות או לטרור לפי סעיף 2ד144(א) לחוק ובעבירה אחת של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק. בעטיין הושטו עליו ביום 9.5.16 שישה וחצי חודשי מאסר ויום מיום מעצרו, מאסר מותנה למשך שישה חודשים אם יעבור הנאשם בתוך שנתיים מיום שחרורו על עבירה לפי סעיף 2ד144(א) לחוק ומאסר מותנה למשך שלושה חודשים אם יעבור הנאשם בתוך שנתיים מיום שחרורו עבירה לפי סעיף 287 לחוק.

טיעוני הצדדים לעונש

15. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, ב"כ המאשימה הדגיש כי משקלם של מכלול העבירות בהן הודה נאשם 1 יחד הוא כבד. שכן מדובר בנאשם שמנסה להיאבק במהות המדינה ולהסית אחרים להשתמש באלימות כלפי אזרחים חפים מפשע.
16. אשר לאישום הראשון בתיק העיקרי, ב"כ המאשימה עתר למתחם עונש הולם בין 3 עד 10 חודשים, הדגיש את העובדה כי אמנם נאשם 1 פרסם שני פרסומים, אולם פרסומים אלה הם חמורים ביותר ומהללים ארגוני טרור ופעילי טרור. כן הדגיש כי לנאשם 1 יש מעל 7,700 עוקבים. לעניין האישום השני הכולל עבירת הפרת הוראה חוקית, ב"כ המאשימה סבר כי מתחם העונש ההולם אישום זה הוא בין מאסר קצר ועד 6 חודשי מאסר בפועל נוכח העובדה כי נאשם 1 קיבל צו הרחקה מירושלים מאלוף פיקוד העורף, ועל אף האמור הוא נכנס לירושלים והצטרף למחאה שהקים נאשם 2 בשייח ג'ראח, התראיין לכלי התקשורת

והסביר מדוע הוא הפר את הצו ואף קרא לאחרים להתנגד לכל החלטה מנהלית של השלטון.

17. אשר לת"פ 17095-02-13, ב"כ המאשימה הדגיש כי הנאשם לקח חלק פעיל ודומיננטי בהתקהלות ולא רק השתתף בה, הוא עמד במרכז, שלהב את הנוכחים וקרא קריאות הסתה חמורות אשר תוכנן היה באופן מפורש לחטוף חיילים ושוטרים ולפגוע באזרחים, על כן סבר כי מתחם העונש ההולם נסיבות אלו נע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל.

18. אשר לת"פ 391-10-15, ב"כ המאשימה סבר כי מתחם העונש ההולם את שני האירועים בנדון נע בין 4 ל-12 חודשי מאסר, בדגש על העובדה כי נאשם 1 הגיע למדינת אויב וביקר במוזיאון של חיזבאללה.

19. אשר לעונש המתאים, ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם עונש של שנתיים מאסר בפועל במצטבר לעונש אותו נאשם 1 מרצה היום בגין עבירות אלימות בהם נדון לשישה חודשי מאסר ויום. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה לתמיכה בטענותיו.

20. ב"כ נאשם 1 טען כי העבירות המיוחסות לנאשם 1 באישום הראשון בתיק העיקרי קלות יותר מהעבירות המיוחסות לנאשם 2 באישום השני וזאת נוכח העובדה כי לנאשם 1 מיוחסים שני פרסומים ולנאשם 2 מיוחסים פרסומים חמורים יותר ועל כן הוא סבר כי מתחם העונש ההולם אישום זה נע בין מספר חודשי מאסר לשישה חודשי מאסר.

21. אשר לת"פ 391-10-15, ב"כ נאשם 1 סבר כי נוכח העובדה שאין מדובר בעבירות חמורות, ניתן להסתפק בעונש של מאסר מותנה עבור נאשם 1 בגין אישומים אלה.

22. אשר לת"פ 17095-02-13, ב"כ נאשם 1 סבר כי מדובר בעבירות משנת 2012, כאשר באותה העת רמת הענישה הנוהגת היתה נמוכה יותר, ועל כן לדידו מתחם הענישה ההולם אישום זה נע בין מספר חודשי מאסר עד חמישה חודשי מאסר בפועל.

23. אשר לעונש המתאים, ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בימי מעצרו של נאשם 1 ולחפוף את העונש אשר יושת עליו לעונש אותו הוא מרצה כעת, וזאת בהתחשב בגילו של נאשם 1, בהשכלתו הגבוהה, ובכך שהוא בן למשפחה נורמטיבית. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה לתמיכה בטענותיו.

24. הנאשם בדברו האחרון מסר כי הוא יושב במעצר כבר שמונה חודשים. ישב במעצר 44 יום ולאחר מכן היה במעצר בית ולאחר מעצר הבית הוצא כנגדו צו הרחקה.

ריבוי עבירות

25. כאמור, הנאשם צירף לתיק מושא כתב האישום שלפניי, שני תיקים נוספים. מהות העבירות בכל אחד מהתיקים ומידת חומרתן אינה זהה: בעוד שבתיק העיקרי מדובר בעבירות של הסתה לאלימות או לטרור והפרת הוראה חוקית, הרי בתיקים המצורפים עסקינן בעבירות של יציאה שלא כדין, עבירה של הסתה לאלימות או לטרור וכן התקהלות אסורה. כן קיים פער זמנים בביצוע העבירות נשוא שלושת התיקים וכן בכל אחד מהתיקים העבירות בוצעו עם מעורבים אחרים. בהתחשב בכל אלה, אני סבורה כי מכלול העבירות בכל אחד מהתיקים מהוות אירוע נפרד לצורך קביעת מתחם עונש הולם, כאמור בסעיף 40(ב) לחוק העונשין.

26. עם זאת, בהתחשב במהות העבירות והרקע המשותף להן, אני סבורה כי ראוי לגזור עונש כולל בגין שלושת התיקים בהתאם להסדר הקבוע בסעיף 40(ב) לחוק העונשין.

מתחם העונש ההולם בת"פ 35008-01-16

מתחם העונש ההולם לאישום מס' 1

27. ב"כ הצדדים אינם חלוקים על קביעת מתחם אחד לריבוי העבירות בתיק העיקרי, ובנסיבות העניין אני סבורה כי מתקיים קשר הדוק בין הפרסומים ומכלול העבירות אותן ביצע נאשם 1, אשר מהווים חלק ממסכת עבריינית אחת שהם בגדר "אירוע אחד" שבעטיו יש לקבוע מתחם ענישה הולם אחד.

28. בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

29. הערך עליו יש להגן בעבירת הסתה לאלימות וטרור, הוא שמירה על שלום הציבור והגנה מפני פגיעה פוטנציאלית בו. פרסומים אלו מסכנים באופן פיזי וממשי כל פרט המרכיב את החברה וזאת בשל הסיכוי כי דברי ההסתה יביאו לידי פעולות טרור ואלימות. מעשים אלה פוגעים במדינת ישראל, בשלטון החוק ובסודותיה הדמוקרטיות של המדינה. לא בכדי קבע המחוקק עונש מאסר מקסימלי של חמש שנות מאסר לצד עבירה זו. מכאן שמדובר בעבירה מסוג פשע שעמדת המחוקק מלמדת על עוצמת הערך המוגן העומד בבסיסה.

30. בת"פ 44823-12-14 הפניתי לפסיקה הנוהגת וכן קבעתי את הקריטריונים הקובעים את המתחם. המבחנים לקביעת מתחם העונש ההולם בעבירות אלה נקבע על פי טיב הפרסומים, כמות הפרסומים ומספר החברים אשר היו לנאשם. בענייננו מדובר בשני פרסומים, כאשר לנאשם 3,743 חברים והוא זכה לעשרות חיבובים על הודעותיו. בנסיבות המקרה, נאשם 1 פרסם דברי הסתה קשים ובהם דברי שבח לרוצחים ועידוד לביצוע מעשים

דומים במהלך התקופה הנדונה. פרסום דברי הסתה באמצעות הפייסבוק קל לביצוע ואיננו דורש מיומנות, אך פוטנציאל ההפצה בו הוא רב, שכן הרשת החברתית היא חלק בלתי נפרד מחייהם של אנשים רבים. מכאן שישנה חשיפה רבה לדברי ההסתה, והסכנה שיגיעו לידי מי שנתון להשפעת דברי הסתה אלה היא רבה. כל אלה מעידים על חומרת ההסתה בענייננו. על כן בנסיבות אלה אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 חודשי מאסר ל- 9 חודשי מאסר. (עוד ר' מתחם שקבעתי בת"פ 24721-12-15 שם נאשם 1 הורשע בשש עבירות הסתה לאלימות, ר' מתחם שקבעתי בת"פ 34356-04-16, שם נאשם 1 הורשע בתשע עבירות הסתה לאלימות, כן ר' המתחם שקבעתי לנאשם 2 בענייננו, נאשם 2 הורשע בחמש עבירות הסתה לאלימות בנוסף לעבירת הפרת הוראה חוקית בה אדון בהמשך).

מתחם העונש ההולם לאישום מס' 3

31. אשר לעבירת הפרת ההוראה החוקית, הערך המוגן הוא הגנה על שלטון החוק, ובמקרה זה במקום שנאשם 1 יתקוף את הצו באופן מנהלי, הוא בחר לעשות דין עצמי ולשבת באופן מופגן בתחומי העיר ירושלים, בעקבות נאשם 2, תוך שהוא אף קורא לאחרים להפר את החוק. לכן, מתחם העונש ההולם בנסיבות אלה הוא בין חודש מאסר ל- 6 חודשי מאסר (השווה לגזר הדין לנאשם 2 בענייננו).

32. מתחם העונש ההולם בת"פ 17095-02-13

בכל הנוגע לערכים החברתיים שנפגעו - העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות סיכון לחיים ולגוף של הציבור ושל האמונים על אכיפת החוק, וכן מביאות לפגיעה בסדר הציבורי ובעקרון שלטון החוק.

33. מנסיבות אישום זה עולה כי מדובר בהתקהלות שבה השתתפו חמישים איש והיא לא אירעה באופן ספונטני, אלא הייתה מתוכננת. כמו כן, הנאשם השתתף בתהלוכה, אשר לא אושרה כדין, בה השתתפו גם עשרות אנשים נוספים שהתקהלו התקהלות אסורה. חלקו של הנאשם בביצוע העבירה היה עיקרי והוא נטל חלק פעיל, בכך שדרבן עוברי אורח להצטרף לתהלוכה. הנאשם עמד במרכז ההתקהלות ושלח את המשתתפים לצעוק עמו קריאות לעשיית מעשה אלימות וכן דברי שבח, אהדה ועידוד למעשי אלימות וטרור, ותמיכה והזדהות עמם. תוכן של הקריאות היה חמור. מנגד אין מדובר באירוע בו היה שימוש בזיקוקים, אבנים, בקבוקי תבערה או אמצעים חמורים יותר ולא צוין בכתב האישום כי נגרמו נזקים לכוחות הביטחון או לאזרחים. בהתחשב במתחמים שנקבעו בתיקים אחרים (ת"פ 58144-07-14, ת"פ 17876-07-14, ת"פ 6087-08-14, ת"פ 13751-03-16, אשר כללו עבירות התפרעות ולא התקהלות והסתה לגזענות) מדובר באירוע במדרג חומרה נמוך יותר ולכן סבורה אני כי מתחם העונש ההולם נע בין שלושה חודשי מאסר ועד לשמונה חודשי מאסר.

34. מתחם העונש ההולם בת"פ 391-10-15

במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם שמירה על סדרי המשפט והחברה וביטחון המדינה.

35. הנאשם יצא משטחי המדינה בשני מועדים שונים ונכנס לשטחה של לבנון באופן בלתי חוקי. בפעם הראשונה, נאשם 1 יצא מישראל וזאת לצורך השתתפותו בכנס לאומי ערבי ושהה שם מיום 19.2.15-2.3.15. בפעם השנייה, נאשם 1 יצא מישראל ללבנון לצורך השתתפותו במחנה צעירים ערבים למשך כ- 10 ימים. במהלך ימים אלו נאשם 1 ביקר בפארק מליטה, מוזיאון השייך לארגון החיזבאללה, שם קיבל הסבר על פעולותיו של הארגון וצפה בסרט, ראה אמצעי לחימה של חיזבאללה וסייר במנהרה המדגימה את המנהרות דרכם תקפו אנשי החיזבאללה את ישראל וכן סייר במיצגים של חדרי לוחמים של חיזבאללה וחדר המיועד לשבי ישראלים. מדובר בעבירות אשר קדם להם תכנון.

36. הסיכון הגלום בעבירות אותן ביצע הנאשם, הינו החשש לפגיעה ממשית בביטחון המדינה. יציאה של אזרח ישראלי ללבנון, טומנת בחובה סיכון ממשי שההכשרה האידיאולוגיות שיקבל שם, תנוצל לצורך פעילות חבלנית עוינת נגד ישראל. כלומר, עולה כי היציאה מישראל יכולה להיות לצורך הצטרפות לארגון אויב והיא לא נעשתה מטעמים כלכליים או משפחתיים. נתתי משקל לעניין נסיבות ביצוע העבירה גם לעובדה שהיציאה מישראל לא נעשתה באופן שכשלעצמו מגביר את הפגיעה בביטחון המדינה או את הפוטנציאל לפגיעה שכזו, למשל דרך מנהרה, או דרך חיתוך גדר הגבול באופן שיזעיק כוחות צבאיים.

37. סבורני כי מתחם העונש ההולם את המקרה דנן, צריך לנוע בין עונש של חודשיים מאסר לבין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

38. בתיק זה לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי הגנה על הציבור ומאחר שלנאשם 1 שתי הרשעות קודמות, ומאידך לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום וזאת נוכח העובדה כי אין אופק שיקומי טיפולי במסגרת הליך זה.

39. בתיק זה יש לתת דגש על הרתעת הרבים משום שהעבירות בהן הורשע הן נפוצות ומסוכנות. עוד יש לתת דגש על הרתעת היחיד, שכן אין מדובר בפעם הראשונה בה הנאשם מורשע בפלילים. עיון בגיליון הרישום הפלילי של נאשם 1 מלמד כי צבר לחובתו שתי הרשעות קודמות: האחת, משנת 2016 בגין עבירות פציעה בנסיבות מחמירות והפרעת שוטר במילוי תפקידו, שבעטיין נגזרו עליו 6 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי. השנייה, משנת 2010 בגין עבירת תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו בעטייה נגזרו עליו מאסר מותנה, קנס ופיצוי. נאשם 1 לא השכיל ללמוד מהרשעותיו הקודמות וחזר לסורו, ועל כן יש סיכון

ממשי כי ישוב לבצע עבירות. נאשם 1 אף הוכיח כי ניהול הליכים לא הרתיעו והוא ביצע את העבירות תוך כדי ניהול ההליכים נגדו בתיקים קודמים.

40. מנגד, יש לזקוף לקולא את גילו הצעיר של נאשם 1, את לקיחת האחריות למעשיו. כמו כן שקלתי כי נאשם 1 חסך זמן שיפוטי משמעותי וצירף שני תיקים אחרים לתיק העיקרי. זאת ועוד שקלתי את העובדה כי נאשם 1 שהה במעצר במסגרת שני התיקים שצורפו וכן במסגרת התיק העיקרי מיום 6.4.16-6.1.16, וידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר, וכן הנאשם שהה תקופה בתנאי מעצר בית.

41. אשר לשיקולי אחידות הענישה - נאשם 2 אשר הועמד לדין ביחד עם הנאשם שלפניי, הורשע לפי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שונות בהשוואה לעבירות בהן הורשע נאשם 1. יוער כי בהשוואה לנאשם 2, נאשם 1 הורשע בעבירות נוספות מעבר לעבירות שהורשע בהם בתיק העיקרי: שתי עבירות של יציאה שלא כדין והתקהלות. כן הורשע נאשם 1 בשלוש עבירות של הסתה לאלימות וגזענות ועבירת הפרת הוראה חוקית, בניגוד לנאשם 2 אשר הורשע בחמש עבירות אלו בנוסף לעבירת הפרת הוראה חוקית. כמו-כן, לעברו הפלילי של נאשם 2 לא ניתן משקל משמעותי בעת גזירת עונשו המתאים, שכן הרשעתו הקודמת היתה כנער. בהתחשב בכל אלה, ראוי כי עונשו של הנאשם שלפניי יהיה חמור יותר ביחס לעונשים שהושתו על נאשם 2.

42. לאחר ששקלתי את הנסיבות לחומרא ולקולא, בהתחשב מחד בכך שנאשם 1 לקח אחריות למעשיו, חסך זמן שיפוטי משמעותי, בגילו ובנסיבותיו האישיות, ומאידך בהתחשב בעברו הפלילי המשמעותי, המלמד על הצורך בהגנה על הציבור מפניו והצורך בהרתעת נאשם 1, ואף בהתחשב בצורך במתן שיקול משמעותי לצורך בהרתעת הרבים בזמן זה, החלטתי לגזור על נאשם 1 עונש ברף הבינוני של המתחם, ולא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום או הגנה על הציבור.

43. אשר על כן מצאתי בהתאם לחוק העונשין לגזור על הנאשם בשל כל אחד מהאירועים עונש כולל, המצוי ברף הבינוני של המתחמים כדלהלן:

א. 14. חודשי מאסר במצטבר לעונש שהושת עליו במסגרת ת"פ 35032-02-16 ובמסגרת ת"פ 38672-09-15 (בניכוי ימי מעצרו מיום 30.9.12-2.10.12, מיום 19.8.15-1.10.15 ומיום 6.1.16-6.4.16).

ב. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על העבירות בהן הורשע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.
ניתן היום, ח' תשרי תשע"ז, 10 אוקטובר 2016, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.

חנה מרים לומפ 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה